

omfattet af udlægget, som aktiver i boopgørelsen og som passiv medtage et tilsvarende beløb til dækning af begravelsen eller helt at bortse fra de nævnte aktiver og passiver i det genoptagne bo.

Der kan forekomme tilfælde, hvor det vil være mindre rimeligt, at udlæg efter stk. 2 holdes uden for boet ved en senere genoptagelse af bobehandlingen. Stk. 3, 2. pkt., åbner derfor mulighed for, at skifteretten undtagelsesvis kan bestemme, at udlæg efter stk. 2 helt eller delvis skal indgå i boet. Bestemmelsen er tænkt anvendt i situationer, hvor hensynet til den, som i god tro har modtaget udlægget, må tillægges mindre vægt, f. eks. hvor udlæg er sket til en arving, og en hel eller delvis inddragelse af det udlagte i boet udlignes ved arveløden og derfor ikke forringer den pågældendes økonomiske forhold. Bestemmelsen vil endvidere kunne tænkes anvendt i tilfælde, hvor udlæg efter § 10, stk. 2, er sket til statskassen.

Forslaget indebærer, at den gældende bestemmelse i skiftelovens § 10, stk. 2, ophæves. Efter denne bestemmelse finder der ingen offentlig skiftebehandling sted, hvis skifteretten ifølge de oplysninger, der foreligger ved dødsanmeldelsen, skønner, at boets formue er mindre end 400 kr., og at gælden ikke overstiger dette beløb, og der er en eller flere myndige arvinger, som sammen med værgerne på de umyndige arvingers vegne straks erklærer at ville vedgå arv og gæld. På grund af prisudviklingen har bestemmelsen i dag ingen praktisk betydning, og den foreslås derfor ophævet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i skiftelovsudvalgets betænkning side 31–33.

Til nr. 2

Den foreslåede ændrede affattelse af skiftelovens § 27 indebærer en udvidelse af adgangen til at afhænde boets aktiver ved underhåndssalg. Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til lovudkastets nr. 14 i skiftelovsudvalgets betænkning.

Efter den gældende bestemmelse i skiftelovens § 27 skal salg af boets aktiver i almindelighed ske ved offentlig auktion. Underhåndssalg kan dog vedtages på en skiftesamling med skifterettens godkendelse, ligesom skifteretten kan træffe bestemmelse om salg underhånden, når det drejer sig om genstande, der er udsat for fordærvelse eller tab i værdi ved at henligge.

Det er erfaringen i praksis, at provenuet ved auktionsalg i mange tilfælde vil være væsentligt mindre, end hvad der ville kunne opnås ved salg underhånden. Det foreslås derfor, at adgangen til

underhåndssalg udvides, således at skifteretten kan træffe bestemmelse om underhåndssalg, selv om der ikke foreligger vedtagelse herom på en skiftesamling. Herved opnås blandt andet, at et gunstigt tilbud kan modtages uden den forhaling, som indkaldelse af en skiftesamling ville medføre. Forslaget giver ligeledes skifteretten mulighed for at træffe bestemmelse om underhåndssalg i tilfælde, hvor kreditorerne efter skiftelovens § 19 har stemmeretten i boet, men hvor kun de ikke-stemmeberettigede arvinger møder på skiftesamlingen. Den foreslåede ændring af § 27 medfører ikke ændringer i reglerne om, hvorvidt boets aktiver skal sælges eller udlægges til arvinger, jfr. skiftelovens § 47.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i skiftelovsudvalgets betænkning side 47.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring af skiftelovens § 28, stk. 1, om afhændelse af boets børsnoterede værdipapirer bygger på lovudkastets nr. 15 i skiftelovsudvalgets betænkning. Forslaget svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 538 a, stk. 1, om realisation af håndpantatte, børsnoterede værdipapirer. Der henvises til den ovennævnte betænkning side 47–48.

Til nr. 4

Efter skiftelovens § 29 er kreditorerne, indtil deres fyldestgørelse er sikret, berettiget til at forlange, at boets aktiver realiseres snarest muligt og i almindelighed uden at afvente proklamafristens udløb. Bestemmelsen omfatter både panthavere og andre kreditorer og antages uanset udtrykket »kreditorerne« at kunne påberåbes af hver enkelt kreditor.

Efter den nye konkurslov af 8. juni 1977 har panthavere i nogle henseender en svagere indflydelse på tidspunktet for aktivernes realisation end efter skiftelovens § 29. Efter den nye konkurslovs § 85 kan tvangsauktion over skyldnerens aktiver under konkursen alene foretages efter begæring af boet eller med dettes samtykke. Først hvis boet ikke inden 6 måneder efter konkursdekretets afsigelse har begæret tvangsauktion, kan panthavere, hvis fordringer er forfaldne, efter § 86 forlange, at boet uden ophold gennemfører tvangsauktionen. Disse regler i konkursloven finder efter skiftelovens § 44, stk. 2, som affattet ved lov nr. 299 af 8. juni 1977, også anvendelse i dødsboer, der behandles som gældsfragælsesboer.

Den indflydelse på tidspunktet for aktivernes realisation, som ved skiftelovens § 29 er tillagt